

Brandsma dankt titel vooral aan ouderschapsverlof

Voor een fierljepper is het bedenken van een scenario makkelijker dan het uitvoeren ervan. Nard Brandsma slaagde daar wel in en werd zaterdag Fries kampioen.

EDWIN FISCHER

Was het een Bart Helmholtje? Of een Oane Galamaatje? Of toch een Nard Brandsmaatje...? Hoe je het ook wilt noemen, het was de wijze waarop Nard Brandsma zaterdag Fries kampioen werd: in een openingssprong een afstand neerzetten waarmee je eigenlijk alle andere deelnemers (gevoelsmatig) al uitschakelt.

Nard Brandsma opende de herstelde, prima geprepareerde schansen van Sint Japik – in de eerste wedstrijd van dit seizoen was vooral de mannenschans met een grote kuil in de aanloopbult wedstrijdsonwaardig – ijersterk.

„Tongersdei hie ik hjir yn Winsum traint. By de lêste sprong hie ik in hearlik gefoel. Ik wist presys wêr't ik de stok sette moast en hie my foarommen om hjoed fierder te gean mei hoe't ik tongersdei einige wie”, beschreef Brandsma zijn mentale voorbereiding op dit 65ste FK.

De Workumer zette de polsstok, kwam met een krachtige aanloop en dito insprong perfect in de stok en was meester over zijn sprong. Om na exact 21,29 meter in het zandbed te eindigen.

Nard Brandsma in actie op het FK fierljeppen in Winsum: „It wie in perfekte tariding. Mei de Fryske titel as beleaning.”

FOTO HENK JAN DUKS

Hij wist meteen wat de situatie was. Brandsma: „Foar myn gefoel hie ik op twa konkurrinten nei, Ysbrand en Oane Galama, alle oare

ljeppers fuort útskeake foar de titel.” Dus ook regerend kampioen Rutger Piersma. „Klopt”, bekende de Koudumer. „Foar my wie fuort dúd-

lik dat ik de titel net prolongearje soe. Finale helje wie noch it doel, mar dat is ek net slagge. Ik ha myn trije kânsen sels bedoarn.”

Dat Brandsma in de broers Galama nog zijn enige concurrenten zag, was vooral gebaseerd op hun pr's en hoe ver ze de stok in het water zet-

ten. „Al wist ik ek dat se in perfekte sprong meitsje moasten”, zei de scheepsbouwarchitect.

Dat bevestigde Oane Galama. „Al-

les moat by elkoar komme om oer de ôfstân fan 21,29 hinne te gean. It die my ek neat dat Nard dat al yn de earste sprong delsette. Ik bin men-

‘Ik koe wer ris krêfttraining dwaan, en klimtraining’

taal sa sterk wurden dat ik my hielendal net drok meitsje om prestaasjes fan oaren. Ik sprong myn eigen wedstriid en it gong ek lekker”, vertelde de ljepper uit Hilaard.

Maar tussen lekker springen en een topsprong zit nog wel wat verschil. Alles moet kloppen, het moet een sprong zijn die haast op alle fronten honderd procent in orde is. „It kaam krekt net allegear by elkoar.” Dus reste de vierde plaats met 19,70.

Hij moest Age Hulder met 19,71 net voor zich dulden. Hulder was als enige overgangsklasser finalist en piekte na een beroerd seizoen op het juiste moment. Zelf zag hij de voorbereiding vanwege een handblessure in het water vallen. Daarnaast werd zijn vader ernstig ziek. „It wie hiel swier, seker ek mei myn heit. Mar gelokkich giet it de goeie kant op mei him. Hy wie der hjoed ek by en dat wie hiel moai.”

Hulder was dus blij met brons, zoals Ysbrand Galama ook tevreden was met zilver. De Workumer opende met een dreigende en bijna perfect gelukte sprong. Een misgreep in de top zorgde ervoor dat hij net niet met die topsprong opende. Galama bleef steken op 20,23 meter en kwam in de finale nog tot 20,19.

En dus mocht Nard Brandsma de krans en de sulveren pols (voor de verste dagafstand) in het zandbed op gaan halen. Om daarna te verklappen wat de werkelijke reden was van zijn al zo vroeg veilig gestelde titel. Precies twaalf dagen geleden was Brandsma voor het eerst vader geworden. Dochter Marin wilde vader blijbaar een plezier doen door ruim een week eerder dan de uitgerkende datum ter wereld te komen.

Heit Nard benutte zijn ouderschapsverlof door zich optimaal voor te bereiden op het FK. „Ik koe wer ris krêfttraining dwaan, en klimtraining. Mar ek lekker bykomme en útrêste. It wie in perfekte tariding. Mei de Fryske titel as beleaning. Mei tank oan Marin, of einliks myn âlderskipsverlof.”